

1. Воронянський О. В. Політичні інститути: механізм формування в конкурентному середовищі // Сучасне суспільство. – 2014. – №. 1. – С. 15-28.
2. Калініченко В. В. и др. Історія України: від найдавніших часів до сьогодення. – 2016.
3. Kobelieva D., Moisieiva N., Omelchenko H. Capitalism and modern society in the historical and philosophical concept of YN Harari. – 2020.
4. Моїсеєва Н. І., Омельченко Г. Ю. Комунікаційна діяльність в структурі соціально-комунікаційного знання. – 2017.
5. Назаренко Н. В. и др. Людина і світ. – 2011.
6. Пилипенко С. Г. Модуси сучасної культури в інформаційному просторі / С. Г. Пилипенко // Сучасне суспільство. — 2013. — Випуск 1. — С. 120–128.

Дмитренко Аліна Сергіївна
Науковий керівник – канд. соц. наук, доц. Агаларова К.А.
Державний біотехнологічний університет

ВПЛИВ “РОЗУМІЮЧОЇ СОЦІОЛОГІЇ” М. ВЕБЕРА НА РОЗВИТОК СОЦІОЛОГІЧНОГО ЗНАННЯ

Найважливіше місце в німецькій соціології належить Максу Веберу. Макс Вебер (1864-1920) – німецький соціолог, соціальний філософ, культуролог та історик.

Досягнень Макса Вебера в соціології дуже багато. М. Вебер розглядав соціологію як універсальний, міждисциплінарний метод вивчення суспільства. Він цікавився передусім тим суб’єктивним змістом, який люди надають своїм вчинкам, коли діють разом (співвідносять свої дії з діями інших). Саме тому свою концепцію автор називав „розуміючою соціологією”.

“Розуміюча соціологія” М. Вебера зосереджена на дослідженні механізмів досягнення взаєморозуміння в процесі соціальної комунікації, яке досягається при адекватності взаємних інтерпретацій.

Актуальність розгляду “розуміючої соціології” в тому, що сьогодні, вона впливає на всі наукові соціологічні школи.

Метою цієї роботи є розгляд особливості “розуміючої соціології” Макса Вебера.

М. Вебер створив "розуміючу соціологію", в центрі якої вивчення соціальних дій, як рушійних факторів всього людського існування у його універсальності. Його відправний постулат полягав у тому, що структура соціальної реальності створюється соціальними діями індивідів.

Якщо міркувати з позиції Макса Вебера, соціологія є наукою про соціальну поведінку, що прагне до його розуміння і тлумачення. А соціальна поведінка відображає суб’єктивне ставлення людини, його зовні або внутрішній прояв позиції, яка орієнтована на здійснення вчинку чи відмову від нього. Це

відношення можна вважати поведінкою тоді, коли у свідомості людини воно пов'язане з певним змістом. Поведінка вважається соціальною, коли за цим змістом вона співвідноситься з поведінкою інших людей. Головним же завданням “розуміючої соціології” є визначення мотивів, які рухають людьми в тих чи інших ситуаціях.

Поява “розуміючої соціології” Макса Вебера та її розвиток самим серйозним чином вплинула на західну соціологію середини і другої половини ХХ століття. Навіть в сьогодні “розуміюча соціологія” є предметом бурхливих суперечок у сфері теоретико-методологічних проблем соціологічного знання в цілому. Ті вихідні передумови, які сформулював Макс Вебер, згодом розвивалися такими відомими соціологами як Едвард Шилз, Флоріан Вітольд Знаненцький, Джордж Герберт Мід і багатьма іншими. А завдяки діяльності американського соціолога Талкота Парсонса з узагальнення концепцій розуміючої соціології, теорія соціальної дії послужила фундаментальною відправною точкою для всієї поведінкової науки сучасності.

Його ідеї справили величезний вплив на розвиток соціології в ХХ ст. Серед них: аналіз соціальної поведінки і соціальної дії, їх типи, вчення про ідеальні типи і типи панування, порівняльна характеристика різних економічних, господарських, політичних, релігійних, етичних, культурних систем і багато інших.

Підводячи підсумок розгляду соціологічних ідей і поглядів М. Вебера, слід зазначити, що вони, мабуть, як ніякі інші зі спадщини кінця ХІХ - початку ХХ ст., привертають увагу сучасних вчених. Розуміюча соціологія, вчення про ідеальні типи, теорія соціальної дії, ідея зв'язку економіки, етики та релігії виявилися настільки співзвучними завданням суспільства і часу, що ім'я М. Вебера прочно увійшло в соціологічну науку, зайнявши в ній гідне місце.

Дмитренко Євгеній Олександрович
Науковий керівник – канд. істор. наук, проф. Воронянський О.В.
Державний біотехнологічний університет

ІНСТИТУТИ ТА СТРУКТУРА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Структурно громадянське суспільство є підсистемою суспільства як цілого, яка наближається до соціальної сфери суспільного життя, напряду не пов'язаної з економічно-виробничою та державно-управлінською його сферами. У зародковому стані ця сфера присутня в кожному сучасному суспільстві. Однак суспільства різняться її розвитком (за тоталітаризму – практично поглинута державою, за демократії може охоплювати основний простір людської життєдіяльності) та якістю: системою цінностей, рівнем розвиненості, повноцінністю функціонування.

Громадянське суспільство, або громадянський простір, займає проміжне місце між урядом і приватним сектором. У цьому просторі ми не голосуємо, не купуємо і не продаємо. У ньому ми обговорюємо із сусідами охорону